

Meieri, eller hvor de ikke have Svinehold. De maa ikke genere de Omboende eller Veifarende! Ja, jeg veed ikke, hvad Folk i Landsbyerne skulle gjøre der; de ville vel gaa omkring og lugte til hinandens Svinestalde, og gjensidig bede om at faae dem flyttede. Der er f. Ex. anlagt, som det sker dagligt, et nyt Andelsmeiere midt imellem to Nabobyer; det lægges midt ude paa aaben Plads, midt imellem de Byer, der skulle bidrage dertil; det har ingen Naboe og generer ikke et Menneffe. Men hvor Virksomheden er, kommer der let Virksomhed til. Nu er det Meieri, de der have indrettet, sundt og godt og hensigtsmæssigt beliggende; det har sin Svinestald ved Siden af, og der føles ingen Ulempe, ligesaa lidt som vi Landmænd føle af at have noget Saadant i Nærheden af vore Boliger. Men saa kommer der En og kjøber en Lod ved Siden af Meieriet, og bygger der. Saa en Skønne Dag faar han fat i denne Lov, og opdager naturligvis strax, at haar er generet af sin Nabo's Svinehold. Skal Meieriet saa flytte, eller hvad skal der gjøres? Maa det ikke holde Svin? Jeg synes, det er aldeles naturlige Ting at komme med den Slags for Virksomheden hæmmende Bestemmelser. Vi have sandelig baade sund Luft og frisk Vand paa Landet nok og have slet ingen Brug for Bestemmelser for, hvorledes vi ude omkring paa Landet eller i Nærheden af Herregaarde maa indrette Svinehold og Meieri. Hvad Ufløbet angaar, da er det gennemgaaende godt og generer ikke synderlig, men, skulle vi have det, saa vil jeg absolut foretrække Regjeringsforslagets § 2. Der kommer saa imidlertid her den Ulempe frem, at jeg ikke kan faae Leilighed til at vælge mellem Fler-tallets Forslag og Regjeringens, fordi Fler-tallets er formet som en Omændring af hele Lovforslaget. Jeg er altsaa nødt til at tage Fler-tallets Forslag, naar jeg ikke i det Hele vil gaa ind paa Regjeringsforslaget og heller ikke paa Mindretallets. — De Paragrafer ere jo heldigvis bortfaldne, der vedrøre, hvorledes man skal lave godt Smør. Det tror jeg heller ikke hører hjemme i Loven. Hvad dernæst Mælkehandelen angaar, da kan jeg ikke negte, at jeg tror, det er rigtigt, naar Mindretallet fastholder, at der bør gjøres Noget overfor dette Forhold. Der er jo ikke Tvivl om, efter Alt hvad der er oplyst, at vi i Mælken have en af de farligste Smittebærere. Mindretallet har Ret i at sige, at Lovforslaget, som det foreligger fra Regjeringen, i denne Henseende naturligvis er aldeles uheldigstgjørende, thi hvis Mælken er Smittebærer, saa gjælder det jo ikke blot om Mælken fra Fællesmeierier, men ogsaa om

al den Mælk, der gaar gennem Handelsmændenes Kjældere ud til Familierne og der kan jeg ikke negte, at, naar man sammenligner de Forhold, som finde Sted, hvor man handler med Mælk, med Forholdene paa Meierierne, saa kan der jo ikke være Spørgsmaal om, at den gennemførte Renlighed, der fordres paa Meierierne og er nødvendig for i det Hele taget at lave et brugbart Produkt, gjør Faren for Smitte langt mindre ved den Mælk, der kommer fra Meierierne, end ved den Masse af Mælkeprodukter, der nydes her i Landet efter at være førte fra Mælkehandlerne omkring i Familierne. Mindretallet har altsaa forsaavidt handlet rigtig ved at medtage Mælkehandlernes, men det er rigtignok blevet temmelig meget som Bisag, medens jeg mener, det burde være Hovedsagen, for det er sandelig derfra, at Faren for Smitte er størst. Derfor mener jeg, at naar man i det Hele skal have med denne Sag at gjøre, saa er det feilagtigt at gjøre det gennem en Lov om Meierier, saaledes som Mindretallet foreslaar. Det bør absolut formes som et Tillæg til den Lov om epidemiske Sygdomme, som vi vedtog i Fjor. Paa anden Maade kan jeg ikke se, at vi kunne faae med denne Sag at gjøre, for det er ikke Meieriernes Skyld, at der er Fare ved Mælken, men snarere Mælkehandlernes. Ganste vist kan Smitte ogsaa komme fra Meierierne, men den største Fare kommer fra de smaa Mælkehandlere, der faae Mælken ind fra Landet og have den staaende i smaa Veiligheder med daarlig Luft, hvorfra den saa breder ud til Masser af Folk. Der er ikke alene Fare for Smitte ude paa Landet, men meget mere inde i Byerne gennem den Fare, der kommer direkte fra Byen selv. Den Fare, der kommer fra Meierierne, er rent forsvindende i Sammenligning med den anden. Derfor mener jeg det vil være rigtigt at henstille til den høitærede Justitsminister, at han, naar han vil have denne Sag under Behandling, hvad der selvfølgelig kan være seldstændig korrekt, vil lade den fremtræde i et særligt Lovforslag, enten som et Tillæg til den Lov, vi vedtog i Fjor, eller ogsaa som en særlig Lov om Handel med Mælk og Meieriprodukter. I den behøve vi ikke Noget om Ufløb og Meieriernes Indretning, men kun Noget om Mælkehandel og Tilsyn dermed. Det er det, vi trænge til, og ikke til en Lov om Meierier. — I Henshold til, hvad jeg her har sagt, vil jeg opfordre det høitærede Ting til foreløbig at stemme for Fler-tallets Indstilling, og samtidig opfordre det ærede Fler-tal til at søge at faae den hele Lov forandret inden 3die Behandling, men hvis vi ikke kunde faae den forandret,